

Afina in projektivna geometrija

Ian Kesar

Andrej Matevc

7. marec 2022

Kazalo

Uvod	3
1 Afina geometrija	4
1.1 Afini podprostor v vektorskem prostoru	4
1.2 Semilinearne preslikave	9
1.3 Afine transformacije	10
Stvarno kazalo	12

Uvod

V tem dokumentu so zbrani zapiski s predavanj predmeta Afina in projektivna geometrija v letu 2021/22. Predavatelj v tem letu je bil izr. prof. dr. Aleš Vavpetič.

Ker tega predmeta sam nisem izbral v 2. letniku, sta se za pisanje skripte prijazno ponudila Ian in Andrej.

1 Afina geometrija

»Vsak izrek se pokaže v eni vrstici, če imamo dovolj lem. Ali pa če je vrstica dovolj dolga.«

– izr. prof. dr. Aleš Vavpetič

1.1 Afini podprostor v vektorskem prostoru

Definicija 1.1.1. Naj bo V končnorazsežen vektorski prostor nad obsegom O , $a \in V$ in $W \leq V$. Množico

$$a + W = \{a + x \mid x \in W\}$$

imenujemo *afin podprostor* v V . Množica \mathcal{A} je *afin prostor*, če je afin podprostor v kakšnem vektorskem prostoru.

Opomba 1.1.1.1. V nadaljevanju V označuje končnorazsežen vektorski prostor nad komutativnim obsegom O .

Lema 1.1.2. Naj bo $\mathcal{A} = a + W$ afin podprostor. Tedaj je $\mathcal{A} = b + W$ za vse $b \in \mathcal{A}$.

Dokaz. Po definiciji je $b = a + w$ za nek $w \in W$, torej je $w = b - a$. Za vsak $x \in W$ je

$$a + x = b + (a - b) + x = b - w + x,$$

in ker je W vektorski podprostor je $(x - w) \in W$, torej je $a + x = b + (x - w) \in b + W$. Enako pokažemo drugo smer. \square

Posledica 1.1.2.1. Naj bosta $\mathcal{A} = a + U$ in $\mathcal{B} = b + W$ afina podprostora v V . Če je $\mathcal{A} \subseteq \mathcal{B}$, je $U \leq W$.

Dokaz. Velja

$$a + U = \mathcal{A} \subseteq \mathcal{B} = b + W = a + W. \quad \square$$

Posledica 1.1.2.2. Naj bo \mathcal{A} afin prostor v V . Če je $\mathcal{A} = a + W$ in $\mathcal{A} = a' + W'$, potem je $W = W'$.

Definicija 1.1.3. *Razsežnost* afinega prostora $\mathcal{A} = a + W$ je

$$\dim \mathcal{A} = \dim W.$$

Definicija 1.1.4. Naj bodo $a_i \in \mathcal{A}$ in $\alpha_i \in O$ za vse $1 \leq i \leq n$, in naj bo $\sum_{i=1}^n \alpha_i = 1$. Vsoto

$$\sum_{i=1}^n \alpha_i a_i$$

imenujemo *afina kombinacija* točk a_1, \dots, a_n .

Lema 1.1.5. Naj bo karakteristika O različna od 2. Poljubna afina kombinacija dveh elementov iz \mathcal{A} je v \mathcal{A} natanko tedaj, ko je poljubna afina kombinacija poljubno elementov iz \mathcal{A} v \mathcal{A} .

15. februar 2022

Dokaz. Lemo dokažemo z indukcijo po številu sumandov. Primera $n = 1$ in $n = 2$ sta trivialna.

Naj bo $n \geq 3$ in predpostavimo, da velja izrek za vse $m < n$. Ideja dokaza je, da pogledamo vsoto prvih $n - 1$ členov in pametno izpostavimo tak faktor, da postane afina in na njej uporabimo izrek in zmanjšamo vsoto na afino kombinacijo dveh elementov, za katero izrek trivialno velja. Označimo $\alpha = \alpha_1 + \cdots + \alpha_{n-1}$. Sedaj ločimo dva primera:

i) Velja $\alpha \neq 0$. Sledi, da je

$$\alpha_1 a_1 + \cdots + \alpha_{n-1} a_{n-1} + \alpha_n a_n = \underbrace{\alpha \cdot (\alpha^{-1} \cdot \alpha_1 a_1 + \cdots + \alpha^{-1} \cdot \alpha_{n-1} a_{n-1})}_{\text{afina kombinacija } n-1 \text{ elementov}} + \alpha_n a_n.$$

afina kombinacija dveh elementov

Po indukcijski predpostavki je torej afina kombinacija znova element \mathcal{A} .

ii) Velja $\alpha = 0$. Brez škode za splošnost je $\alpha_1 + \cdots + \alpha_{n-2} \neq 0$, drugače bi bil $\alpha_{n-1} = 0$ in bi imeli kombinacijo $n - 1$ elementov, za katero po indukcijski predpostavki izrek drži. Dokaz je isti kot zgoraj, le da vzamemo prvih $n - 2$ elementov namesto $n - 1$ in vsoto zmanjšamo na 3 elemente namesto 2.

Dovolj je tako pokazati trditev za $n = 3$. Ker ima O karakteristiko različno od 2, lahko izberemo taka α_1 in α_2 , da je $\alpha_1 + \alpha_2 \neq 0$, saj drugače velja

$$\alpha_1 + \alpha_2 = \alpha_3 + \alpha_2 = \alpha_1 + \alpha_3 = 0,$$

torej velja $\alpha_1 = \alpha_2 = \alpha_3 = 1$ in zato $\alpha_1 + \alpha_2 + \alpha_3 = 1 + 1 + 1 = 1$, oziroma $1 + 1 = 0$, kar je protislovje. Sedaj zaključimo kot v prejšnjem primeru. \square

Trditev 1.1.6. Naj bo karakteristika O različna od 2. $\mathcal{A} \leq V$ je afin podprostor natanko tedaj, ko poljubna afina kombinacija dveh točk iz \mathcal{A} leži v \mathcal{A} .

Dokaz. (\Rightarrow) Predpostavimo, da je \mathcal{A} afin podprostor. Naj bo $\mathcal{A} = a + W$ in $a + w_1, a + w_2 \in \mathcal{A}$, kjer sta $w_1, w_2 \in W$, ter naj bosta $\alpha_1, \alpha_2 \in O$ taka, da velja $\alpha_1 + \alpha_2 = 1$. Potem velja

$$\begin{aligned} \alpha_1 a_1 + \alpha_2 a_2 &= \alpha_1(a + w_1) + \alpha_2(a + w_2) \\ &= \alpha_1 a + \alpha_1 w_1 + \alpha_2 a + \alpha_2 w_2 \\ &= \alpha_1 a + \alpha_2 a + \alpha_1 w_1 + \alpha_2 w_2 \\ &= \underbrace{(\alpha_1 + \alpha_2)}_{=1} a + \underbrace{(\alpha_1 w_1 + \alpha_2 w_2)}_{\text{leži v } W}. \end{aligned}$$

(\Leftarrow) Sedaj predpostavimo, da poljubna afina kombinacija dveh točk iz \mathcal{A} leži v \mathcal{A} . \mathcal{A} je afin prostor natanko tedaj, ko obstajata nek $W \leq V$ in $a \in \mathcal{A}$, da je $\mathcal{A} = a + W$, oziroma ko za vsak $v \in \mathcal{A}$ velja $v - a \in W$.

Fiksiramo $a \in \mathcal{A}$. Pokazali bomo da je množica $W = \{b - a \mid b \in \mathcal{A}\}$ vektorski prostor. Naj bosta x in y poljubna elementa W , torej $x = b - a$ in $y = c - a$ za neka $b, c \in \mathcal{A}$, in naj bosta $\alpha, \beta \in O$.

Linearna kombinacija $\alpha x + \beta y$ leži v W natanko tedaj, ko za nek $d \in \mathcal{A}$ velja

$$\alpha x + \beta y = \alpha(b - a) + \beta(c - a) = d - a,$$

oziroma

$$a + \alpha(b - a) + \beta(c - a) = (1 - \alpha - \beta)a + \alpha b + \beta c = d.$$

Ker pa velja $(1 - \alpha - \beta) + \alpha + \beta = 1$, je zgornja vsota afina kombinacija elementov a , b in c iz \mathcal{A} , torej po predpostavki njihova vsota leži v \mathcal{A} . \square

Posledica 1.1.6.1. \mathcal{A} je afin podprostor v V natanko tedaj, ko leži poljubna afina kombinacija elementov iz \mathcal{A} v \mathcal{A} .

Trditev 1.1.7. Če je presek \mathcal{P} kake družine afinih podprostorov neprazen, je \mathcal{P} afin podprostor.

Dokaz. Naj bo \mathcal{A}_λ družina afinih podprostorov. Izberemo $a \in \bigcap \mathcal{A}_\lambda = \mathcal{P}$. Potem za vsak λ velja $\mathcal{A}_\lambda = a + W_\lambda$ za nek vektorski prostor W_λ . Velja

$$\bigcap \mathcal{A}_\lambda = \bigcap \{a + W_\lambda\} = a + \bigcap W_\lambda,$$

ker pa je $\bigcap W_\lambda$ vektorski prostor, je \mathcal{P} afin podprostor. \square

Definicija 1.1.8. *Afina ogrinjača* množice $X \subseteq V$ je presek vseh afinih podprostorov, ki vsebujejo X . Označimo jo z $\text{Af}(X)$ in je afin prostor po zgornji trditvi.

Opomba 1.1.8.1. $\text{Af}(X)$ je po definiciji najmanjši afin podprostor, ki vsebuje X .

Trditev 1.1.9. $\text{Af}(X)$ je enaka množici vseh afinih kombinacij elementov iz X .

Dokaz. Z \mathcal{A} označimo množico vseh afinih kombinacij elementov iz X .

Ker je $\text{Af}(X)$ afin podprostor, leži poljubna linearna kombinacija elementov iz $\text{Af}(X)$ v $\text{Af}(X)$, torej velja $\mathcal{A} \subseteq \text{Af}(X)$.

Ker je $X \subseteq \mathcal{A}$, je po zgornji opombi za $\text{Af}(X) \subseteq \mathcal{A}$ dovolj pokazati, da je \mathcal{A} afin podprostor. Poljubna afina kombinacija elementov iz \mathcal{A} je afina kombinacija afinih kombinacij elementov iz X , kar je spet afina kombinacija elementov iz X , torej leži v \mathcal{A} . \square

Lema 1.1.10. Naj bosta $\mathcal{A} = a + W$ in $\mathcal{B} = b + U$ afina podprostora. Tedaj se \mathcal{A} in \mathcal{B} sekata natanko tedaj, ko je $b - a \in W + U$.

Dokaz. (\Leftarrow) Naj se \mathcal{A} in \mathcal{B} sekata. Potem obstajata taka $w \in W$ in $u \in U$, da za neka $a \in \mathcal{A}$ in $b \in \mathcal{B}$ velja

$$a + w = b + u,$$

iz česar sledi

$$b - a = w - u,$$

torej velja $b - a \in W + U$

(\Rightarrow) Naj bo $b - a \in W + U$. Potem obstajata taka $w \in W$ in $u \in U$, da je

$$b - a = w + u;$$

iz česar sledi

$$b + (-u) = a + w,$$

torej se \mathcal{A} in \mathcal{B} sekata v nekem elementu. \square

Lema 1.1.11. $\text{Af}((a + W) \cup (b + U)) = a + W + U + \text{Lin}(\{b - a\})$.

Dokaz. Naj bo

$$T = W + U + \text{Lin}(\{b - a\}),$$

T je vektorski prostor, torej je $a + T = a + (b - a) + T = b + T$ afin podprostor.

Najprej pokažemo $\text{Af}((a + W) \cup (b + U)) \subseteq a + T$. Velja

$$a + W \subseteq a + T \quad \text{in} \quad b + U \subseteq b + T = a + T,$$

torej velja

$$\text{Af}((a + W) \cup (b + U)) \subseteq a + T.$$

Da dokažemo vsebovanost v drugo smer bomo pokazali, da vsak afin prostor \mathcal{C} , ki vsebuje $(a + W) \cup (b + U)$, vsebuje tudi $a + T$.

Naj bo $(a + W) \cup (b + U) \subseteq \mathcal{C}$. Potem sta $a, b \in \mathcal{C}$, torej obstaja nek vektorski prostor S , da velja $a + S = b + S = \mathcal{C}$. Iz

$$a + W \subseteq a + S \quad \text{in} \quad b + U \subseteq b + S$$

sledi $W \leq S$ in $U \leq S$. Ker je $b \in a + S$, obstaja nek $s \in S$, da je $b = a + s$, torej je $b - a \in S$, iz česar sledi $\text{Lin}(\{b - a\}) \subseteq S$. Če združimo vse to, dobimo $T \subseteq S$, torej je

$$a + T \subseteq a + S = \mathcal{C}. \quad \square$$

Trditev 1.1.12. Naj bosta $\mathcal{A} = a + W$ in $\mathcal{B} = b + U$ afina podprostora. Velja

$$\mathcal{A} \cap \mathcal{B} = \emptyset \iff \dim \text{Af}(\mathcal{A} \cup \mathcal{B}) = \dim(W + U) + 1$$

Dokaz. Velja

$$\mathcal{A} \cap \mathcal{B} = \emptyset \iff b - a \notin W + U,$$

kar pa je ekvivalentno

$$\begin{aligned} \dim \text{Af}(\mathcal{A} \cup \mathcal{B}) &= \dim(W + U + \text{Lin}(\{b - a\})) \\ &= \dim(W + U) + \dim \text{Lin}(\{b - a\}) - \dim((W + U) \cap \text{Lin}(\{b - a\})) \\ &= \dim(W + U) + 1. \end{aligned} \quad \square$$

Definicija 1.1.13. Afina prostora $\mathcal{A} = a + W$ in $\mathcal{B} = b + U$ sta *vzporedna*, če je $W \leq V$ ali $V \leq W$, kar označimo z $\mathcal{A} \parallel \mathcal{B}$.

Trditev 1.1.14. Naj bosta \mathcal{A} in \mathcal{B} afina podprostora.

- a) Če se \mathcal{A} in \mathcal{B} sekata, sta vzporedna natanko tedaj, ko je ali $\mathcal{A} \subseteq \mathcal{B}$, ali pa $\mathcal{B} \subseteq \mathcal{A}$.
- b) Če se \mathcal{A} in \mathcal{B} ne sekata, sta vzporedna natanko tedaj, ko velja

$$\dim \text{Af}(\mathcal{A} \cup \mathcal{B}) = \max(\dim \mathcal{A}, \dim \mathcal{B}) + 1.$$

Dokaz. a) Naj bosta $\mathcal{A} = a + W$ in $\mathcal{B} = a + U$, kjer je $a \in \mathcal{A} \cap \mathcal{B}$.

$$\mathcal{A} \parallel \mathcal{B} \iff W \leq U \vee U \leq W \iff \underbrace{a + W \subseteq a + U}_{\mathcal{A} \subseteq \mathcal{B}} \vee \underbrace{a + U \subseteq a + W}_{\mathcal{B} \subseteq \mathcal{A}}.$$

b) Naj bosta $\mathcal{A} = a + W$ in $\mathcal{B} = b + U$.

$$\begin{aligned}
\mathcal{A} \parallel \mathcal{B} &\iff W \leq U \vee U \leq W \\
&\iff W + U = U \vee W + U = W \\
&\iff \dim(W + U) = \dim U \vee \dim(W + U) = \dim W \\
&\iff \dim(W + U) = \max(\dim U, \dim W) \\
&\iff \dim \text{Af}(\mathcal{A} \cup \mathcal{B}) = \dim(W + U) + 1 = \max(\dim U, \dim W) + 1. \quad \square
\end{aligned}$$

Definicija 1.1.15. Množica $\{x_0, x_1, \dots, x_n\}$ je *afino neodvisna*, če je množica

$$\{x_1 - x_0, \dots, x_n - x_0\}$$

linearno neodvisna.

Opomba 1.1.15.1. Definicija je neodvisna od vrstnega reda elementov.

Definicija 1.1.16. Množica X je *afina baza* afinega prostora \mathcal{A} , če je afino neodvisna in velja $\text{Af}(X) = \mathcal{A}$.

Izrek 1.1.17. Naj bo $\mathcal{A} = a + W$ afin podprostor.

- a) $\{x_0, \dots, x_n\}$ je afina baza za \mathcal{A} natanko tedaj, ko je $\{x_1 - x_0, \dots, x_n - x_0\}$ baza W .
- b) $\{e_1, \dots, e_n\}$ je baza za W natanko tedaj, ko je $\{a, e_1 + a, \dots, e_n + a\}$ afina baza \mathcal{A} .

1.2 Semilinearne preslikave

Definicija 1.2.1. Naj bosta U in V vektorska prostora nad istim obsegom O . Preslikava $A: U \rightarrow V$ je *semilinearna*, če je

(i) aditivna: Za vse $x, y \in U$ je

$$A(x + y) = Ax + Ay.$$

(ii) semi-homogena: Obstaja nek avtomorfizem f obsega O , da je za vsak $x \in U, \alpha \in O$

$$A(\alpha x) = f(\alpha)Ax.$$

Opomba 1.2.1.1. Obsegi \mathbb{R} , \mathbb{Q} in \mathbb{F}_p nimajo netrivialnih avtomorfizmov. \mathbb{C} jih ima neskončno, ampak edini lahek netrivialen primer je konjugacija.

Trditev 1.2.2. Naj bo $A: U \rightarrow V$ semilinearna preslikava.

a) Če je $W \leq U$, velja $AW \leq V$.

b) Če je $W \leq V$, velja $A^{-1}W \leq U$.

Dokaz. Pokazali bomo, da sta zgornji množici vektorska podprostora s pomočjo linearnih kombinacij. Naj bo f avtomorfizem, ki pripada preslikavi A .

a) Naj bosta $Ax, Ay \in AW$ in $\alpha, \beta \in O$.

$$\alpha Ax + \beta Ay = A(f^{-1}(\alpha)x) + A(f^{-1}(\beta)y) = A(f^{-1}(\alpha)x + f^{-1}(\beta)y) \in AW$$

b) Naj bosta $x, y \in A^{-1}W$ in $\alpha, \beta \in O$.

$$A(\alpha x + \beta y) = f(\alpha)Ax + f(\beta)Ay \in W,$$

torej

$$\alpha x + \beta y \in A^{-1}W. \quad \square$$

Posledica 1.2.2.1. Slika in jedro semilinearne preslikave sta vektorska prostora.

Trditev 1.2.3. Injektivna semilinearna preslikava preslika linearno neodvisne vektorje v linearno neodvisne vektorje.

Dokaz. Naj bo A semilinearna in f avtomorfizem, ki ji pripada. Naj bodo x_1, \dots, x_k linearno neodvisni. Naj velja

$$\alpha_1 Ax_1 + \dots + \alpha_k Ax_k = A(f^{-1}(\alpha_1)x_1 + \dots + f^{-1}(\alpha_k)x_k) = 0.$$

Iz injektivnosti sledi

$$f^{-1}(\alpha_1)x_1 + \dots + f^{-1}(\alpha_k)x_k = 0,$$

in ker so x_1, \dots, x_k linearno neodvisni in je f avtomorfizem, so vsi $\alpha_1, \dots, \alpha_k$ enaki 0. \square

Trditev 1.2.4. a) Kompozitum semilinearnih preslikav je semilinearna preslikava.

b) Inverz bijektivne semilinearne preslikave je semilinearna preslikava.

Dokaz. a) Kompozitum avtomorfizmov je avtomorfizem.

b) Naj bosta $x, y \in V$ in označimo $x' = A^{-1}x$ ter $y' = A^{-1}y$.

$$A(f^{-1}(\alpha)x' + y') = \alpha Ax' + Ay' = \alpha x + y$$

in če uporabimo funkcijo A^{-1} na zgornji enačbi dobimo

$$f^{-1}(\alpha)A^{-1}x + A^{-1}y = A^{-1}(\alpha x + y).$$

□

1.3 Afine transformacije

Definicija 1.3.1. Naj bosta \mathcal{A}, \mathcal{B} afina v V in naj je $\dim \mathcal{A} = \dim \mathcal{B} \geq 2$. Bijekcija $\tau: \mathcal{A} \rightarrow \mathcal{B}$ je afina transformacija, če ohranja kolinearnost točk.

Izrek 1.3.2. Slika premice z afino transformacijo je premica.

Opomba 1.3.2.1. Za končne obsege to sledi iz bijektivnosti.

Lema. Naj bo $O \neq \mathbb{Z}_2$ in naj bosta \mathcal{A}, \mathcal{B} afina v V . Naj se \mathcal{A} in \mathcal{B} sekata in naj bo $c \in \text{Af}(\mathcal{A} \cup \mathcal{B})$. Potem obstajata $a \in \mathcal{A}$ in $b \in \mathcal{B}$, da je $c \in \text{Af}(\{a, b\})$.

Dokaz. Naj bo $\{x_0, \dots, x_k\}$ afina baza za $\mathcal{A} \cap \mathcal{B}$. Dopolnimo jo do afine baze $\{x_0, \dots, x_k, a_1, \dots, a_n\}$ za \mathcal{A} in $\{x_0, \dots, x_k, b_1, \dots, b_m\}$ za \mathcal{B} . Naj bo $c \in \text{Af}(\mathcal{A} \cup \mathcal{B})$. Potem lahko c zapišemo kot afino kombinacijo

$$c = \sum_{i=0}^k \gamma_i x_i + \sum_{j=0}^n \alpha_j a_j + \sum_{l=0}^m \beta_l b_l.$$

1. Prvi primer: $\beta = \sum \beta_l \neq 0$ in $\alpha = \sum \gamma_i + \sum \alpha_j \neq 0$.

$$\begin{aligned} c &= \alpha \left(\sum_{i=0}^k \alpha^{-1} \gamma_i x_i + \sum_{j=0}^n \alpha^{-1} \alpha_j a_j \right) + \beta \left(\sum_{l=0}^m \beta^{-1} \beta_l b_l \right) \\ &= \alpha a + \beta b \in \text{Af}(\{a, b\}), \end{aligned}$$

kjer je $a = \sum_{i=0}^k \alpha^{-1} \gamma_i x_i + \sum_{j=0}^n \alpha^{-1} \alpha_j a_j$ afina kombinacija elementov iz \mathcal{A} in $b = \sum_{l=0}^m \beta^{-1} \beta_l b_l$ afina kombinacija elementov iz \mathcal{B} .

2. Drugi primer: $\beta = 0$. Sledi $\alpha = 1$. Izberemo $\beta_0 \in O \setminus \{0, 1\}$. Zapišemo

$$c = \left(\sum_{i=0}^k \gamma_i x_i - \beta_0 x_0 + \sum_{j=0}^n \alpha_j a_j \right) + \left(\sum_{l=0}^m \beta_l b_l + \beta_0 x_0 \right),$$

in smo v prvem primeru. Podobno če je $\alpha = 0$.

□

Lema. Naj bo $\tau: \mathcal{A} \rightarrow \mathcal{B}$ afina transformacija in naj obstajata afini premici $p \subseteq \mathcal{A}$ in $q \subseteq \mathcal{B}$, da je $\tau(p) \subsetneq q$. Potem v \mathcal{A} obstajajo afini podprostorji $\mathcal{A}_1, \dots, \mathcal{A}_n$, da je

a) $p = \mathcal{A}_1 \subseteq \dots \subseteq \mathcal{A}_n = \mathcal{A}$,

b) $\dim \mathcal{A}_i = i$,

c) $\dim \text{Af } \tau(\mathcal{A}_i) < i$.

Dokaz. Ker je τ surjektivna obstaja nek $a \in \mathcal{A} \setminus p$, da je $\tau(a) \in q$. Naj bo $\mathcal{A}_2 = \text{Af}(p \cup \{a\})$. Velja $\dim \mathcal{A}_2 = \dim(\max(p, a)) + 1 = 2$. Izberemo $b \in p$ in označimo $r = \text{Af}(\{a, b\})$. Sledi $\mathcal{A}_2 = \text{Af}(p \cup \{a\}) = \text{Af}(p \cup r)$. Ker sta $\tau(a), \tau(b) \in q$, je $\tau(r) \subseteq q$. Vsak x iz \mathcal{A}_2 je afina kombinacija elementov iz p in r , torej za vsak $x \in \mathcal{A}_2$ velja $\tau(x) \in q$, torej je $\tau(\mathcal{A}_2) \subseteq q$, torej je $\dim \text{Af } \tau(\mathcal{A}_2) = 1$.

Predpostavimo, da smo definirali $\mathcal{A}_1 \subseteq \dots \subseteq \mathcal{A}_{k-1}$. Izberemo $a \in \mathcal{A} \setminus \mathcal{A}_{k-1}$ in definiramo $\mathcal{A}_k = \text{Af}(\mathcal{A}_{k-1} \cup a)$. Sledi $\dim \mathcal{A}_k = \dim \mathcal{A}_{k-1} + 1$. Izberemo $b \in \mathcal{A}_k$ in definiramo $r = \text{Af}(\{a, b\})$. Sledi $\mathcal{A}_k = \text{Af}(\mathcal{A}_{k-1} \cup r)$, in

$$\tau(\mathcal{A}_k) \subseteq \text{Af}(\tau(\mathcal{A}_{k-1}) \cup \tau(r)) \subseteq \text{Af}(\underbrace{\text{Af } \tau(\mathcal{A}_{k-1})}_{\dim < k-1} \cup \underbrace{\text{Af } \tau(r)}_{\dim=1}),$$

torej je

$$\dim \tau(\mathcal{A}_k) < k.$$

□

Dokaz izreka. Če obstaja premica, ki se ne preslika v premico, preslikava ni surjektivna, kar je protislovje. □

Posledica 1.3.2.2. Afina preslikava nekolinearne točke preslika v nekolinearne.

Dokaz. Naj bodo a, b, c nekolinearne. Premica p ki gre skozi a in b ne vsebuje c . $\tau(c)$ ne more ležati na $\tau(p)$, ker je τ injektivna preslikava, torej so kolinearne. □

Stvarno kazalo

Afin prostor, [4](#)

 Razsežnost, [4](#)

Afina baza, [8](#)

Afina kombinacija, [4](#)

Afina ogrinjača, [6](#)

Afina neodvisna, [8](#)

Semilinearna preslikava, [9](#)

Vzporedna, [7](#)